

om virkelig en saadan Ordning kan betragtes som et Gode for Befolkningen, eller om det ikke skulde være bedre, at en mindre Del af Mandskabet kom til at blive inde den hele Tid mod saa til Gjengjæld at vinde den Lettelse i Tjenesten i Forsærkeringen, der er tilfagt dem i Børnepligtsloven, hvorefter de faae en Afkortelse i deres Tjenestetid i Forsærkeringen lig det Firdobbelte af den Tid, de have ligget inde over 6 Maanedes. Det er et Hensyn til Befolkningen, som ærede Medlemmer ligesaa godt som jeg og maasse bedre ville kunne overse, saa jeg skal ikke videre urgere denne Side af Sagen, men kun gjøre opmærksom paa, at der ved Vedtagelsen af Forslaget tillige vil fremkomme det abnorme Forhold, at de, der udtages til Befalingsmandselever, sammenligningsvis ville blive ugunstigere stillede: Fodfolkets Mandskab vil jo nemlig efter Forslaget blive delt i 3 Grupper: en, der ligger inde i 6 Maanedes, en anden, der ligger inde i 12 Maanedes, og endelig Befalingsmandseleverne, der komme til at ligge $\frac{1}{2}$ Aar længer endnu. Seg bemærker dette kun som en Hensigt i Anledning af Forslaget. — Det Mindretal, hvortil jeg hører, har stillet et særligt Forslag vedrørende Infanteriets Tjenesteturmus. Det vil ganske vist ikke komme til Afstemning efter de Afstemninger, der allerede ere foretagne, idet det forudsætter den Regimentsformation, der blev forkastet i Lørdags, og de 30 Batailloner, som jo heller ikke bleve vedtagne. Men jeg antager dog, at den høitærede Formand ikke vil have Noget imod, at jeg ganske kortelig omtaler det. Der kunde maasse gjøres den Bemærkning, at dette Forslag er et helt nyt, der ikke tidligere har været fremsat. Seg skal i den Anledning oplyse, at det Mindretal, hvortil jeg hører, selvfølgelig helst havde opstillet det Forslag, vi tidligere havde anbefalet Thinget, og som ogsaa senere har været tiltraadt af flere Krigsministere, der gjentagende have indbragt det i Rigsdagen, og er tiltraadt af Landsthinget, som har stemt derfor. Naar vi ikke have gjort det, er det, fordi vi erkjende, at den høitærede Ministers Forslag har det Gode, at det tillader Regimenterne at udrykke med samtlige 3 Batailloner, et Gode, som ganske vist har sin Betydning. Vi have søgt ved vort Forslag ogsaa at vinde dette Gode, og have i alt Fald ikke villet gjentage et Forslag, som den høitærede Minister, idet han ikke selv har stillet det op, har vist, at han ikke tiltreder; vi have troet, at det, naar vi opstillede et nyt Forslag, vilde være lettere at faae den høitærede Krigsministers Tilslutning dertil. Vi have naturligvis ikke været uden stor Betænkelighed ved enkelte Dele af den høitærede Ministers Forslag vedrørende Fodfolket; vi have saaledes ikke været uden stor Betænkelighed ved, at Indfaldernes Antal indskrænktes fra 3 til 2, og de enkelte Indfaldelser fra 45 Dage til 30. Vi erkjende imidlertid, at der ved Lovforslagets Vedtagelse i mange andre Retninger vil være op-

naaet flere Gode, og da en Fastholden af den nuværende Hæverordnings Bestemmelser om dette Punkt vilde foranledige yderligere Udgiftshjælp, have vi ikke troet at kunne anbefale Thinget at gaa videre end, til hvad der gjennemgaende er foreslaaet af den ærede Minister. Vi have ligeledes været meget betænkelige ved Forslaget om, at Vinterstyrken skulde reduceres fra 1,400 til 1,000 Mand. Den ærede Minister har i Annærkningerne til Lovforslaget udtalt, at dette formentlig kunde gaa, dels fordi der paataenkes truffet visse Besparelser i Bagtjenesten for Kjøbenhavns Garnisons Vedkommende, og dels fordi Hæverordningsartilleriets Udvidelse bevirker, at Artilleriet kunde overtage en hel Del Tjeneste og altsaa derved lette Fodfolket dets Tjeneste. Nu er det imidlertid ved Afstemningen i Lørdags vedtaget, at den af Ministeren foreslaaede Udvidelse af Artilleriet ikke skal gives, og det Lettelsesmiddel, som skulde komme frem for de Kjøbenhavnske Afdelinger, er derved forsvundet. Af forskjellige Oplysninger, som Udvalget har modtaget, fremgaar det meget tydeligt og klart, at de Kjøbenhavnske Afdelinger af Fodfolket i mange Henseender ere meget ugunstigere stillede med Hensyn til Udvælgelse, end Afdelingerne ere udenfor Kjøbenhavns Garnison, og skjøndt vi ikke have stillet noget Forslag om en Forandring af den Ordning, som den ærede Minister har foreslaaet, tillade vi os imidlertid meget at henstille til den ærede Ministers Overveelse, om han dog ikke for at lette de Kjøbenhavnske Afdelinger saaledes, at de vilde komme til at staa lige med de udenbys Afdelinger med Hensyn til Velighed til Udvælgelse, vil lade det overveiede Antal af de Militærarbejdere, der ere bestemte til Kasernes og Garnisonstjeneste, komme disse Afdelinger til gode, saaledes at man kunde have en Garant for, at deres Uddannelse kunde være ligesaa god som de andres. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har, som det af Betænkningen iøvrigt vil ses, troet, at den nuværende Tjenesteomgang i 6 Maanedes med usforstyrret Rekrutuddannelse i fyldige Kompagnier kunde bringes i nær Harmoni med, hvad den ærede Minister har foreslaaet derved, at der skete den Forandring, at Rekrutuddannelsen blev fordelt, ikke som nu skiftesvis til en af de to Liniebatailloner, men derimod aarlig skiftesvis til en af de tre Batailloner; det vil sige, at samtlige tre Batailloner kom til at deltage i Rekrutuddannelsen skiftesvis. Forholdet vilde da blive for den enkelte Bataillon, at den det ene Aar vilde faae en fuldstændig usforstyrret Rekrutuddannelse i 6 Maanedes, derefter i det næste Aar beholde Vinterstyrken og uddanne sine Befalingsmænd, og endelig i Slutningen af det andet og i det tredje Aar vilde faae en Hviletid, hvor de underordnede Befalingsmænd, Underofficererne, kunde hjælpe indenfor Regimentet ved de andre Afdelinger, og hvor der kunde